

2006. április 4., kedd

- b) annak biztosítása, hogy a dokumentumokat nem nyilvánítják bizalmasá rutinszerűen, csupán azért, mert olyan esetre vonatkoznak, amely biztonsági szempontból fontos vagy fontos lehet,
- c) megfelelő ellenőrzés biztosítása az Európai Parlament részéről (demokratikus parlamenti ellenőrzés).

A rendeletnek egyértelműen rendelkeznie kell arról, hogy a harmadik országokkal vagy nemzetközi szervezetekkel kötött kétoldalú megállapodások ne akadályozhassák meg a Tanácsot vagy a Bizottságot abban, hogy bizalmas információkat osszanak meg az Európai Parlamenttel (különösen olyan esetekben, amikor a vonatkozó dokumentumok nem elérhetők a nemzeti parlamentek számára, lévén EU-dokumentumok).

4. javaslat (az EU és a tagállamok közötti, az információk/dokumentumok megosztását érintő kapcsolat-ról)

Az EK-szerződés 296. cikkében körvonalazott elvet figyelembe véve, mely szerint „egyetlen tagállamot sem lehet olyan információ átadására kényszeríteni, melynek kiadása az illető ország alapvető biztonsági érdekeit sérti”, a rendeletet oly módon kell módosítani, hogy az:

- a) korlátozza a tagállamoknak a jogalkotási/szabályozási eljárásokhoz fűzött kommentárjaikhoz/módosítá-saikhoz való hozzáférés korlátozására vonatkozó jogát;
- b) biztosítson teljes hozzáférést a Bizottságnak az EK vagy EU jogszabályok végrehajtásával kapcsolatban betervezett információkhoz, az esetleges bírósági eljárások kezdetéig.

5. javaslat (az állampolgárok számára hozzáférést biztosító eljárásokról)

A rendelet érvényességének első négy éve tapasztalatait figyelembe véve a Bizottságnak módosítania kell a rendeletet, az alábbiakra vonatkozó koherens javaslat betervezésével:

- a) egyetlen hozzáférési pont egyértelmű és strukturált módon történő biztosítása valamely jogalkotási vagy szabályozási eljárás összes előkészítő dokumentumához (lásd 2. javaslat);
- b) az intézmények nyilvántartásainak újjászervezése közös érintkezési felület létrehozásával, annak érdekében, hogy az állampolgárok/felhasználók mindhárom nyilvántartásban ugyanazokat a funkciókat használhassák;
- c) közös szabályok meghatározása a dokumentumok archiválására, a kettős archiválás kiküszöbölésére és a különböző változatok hitelességének biztosítására;
- d) az intézmények munkafolyamatainak, valamint a megfelelő helyeken a dokumentumokhoz való hozzáférés módjának egyértelművé és érthetővé tétele.

P6_TA(2006)0123

A WTO hongkongi miniszteri konferenciáját követő dohai forduló értékelése

Az Európai Parlament állásfoglalása a WTO hongkongi miniszteri konferenciáját követő dohai forduló értékeléséről (2005/2247(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Világkereskedelmi Szervezet (WTO) miniszteri konferenciája hatodik ülésének 2005. december 18-án elfogadott miniszteri nyilatkozatára ⁽¹⁾,
- tekintettel a WTO 2005. december 12–15-i hongkongi és a 2004. november 24–26-i brüsszeli üléséről szóló parlamenti konferencia által tett zárónyilatkozatokra,

⁽¹⁾ Dokumentum szám 05–6248, dokumentum jelzés WT/MIN(05)/DEC.

2006. április 4., kedd

- tekintettel a WTO hongkongi, hatodik miniszteri konferenciájáról szóló, 2005. december 1-jei állásfoglalására ⁽¹⁾,
  - tekintettel a Tanácsnak a WTO dohai fejlesztési napirendről az Általános Ügyek és Külkapcsolatok Tanácsa 2005. október 18-i luxembourgi rendkívüli ülését követően tett következtetéseire (13378/05),
  - tekintettel a WTO főtanácsának 2004. augusztus 1-jei határozatát követő dohai forduló értékeléséről szóló, 2005. május 12-i állásfoglalására ⁽²⁾,
  - tekintettel a WTO főtanácsának 2004. augusztus 1-jei határozatára ⁽³⁾,
  - tekintettel a WTO 2001. november 14-i dohai miniszteri nyilatkozatára ⁽⁴⁾,
  - tekintettel a seattle-i harmadik WTO miniszteri konferenciáról szóló, 1999. december 15-i ⁽⁵⁾, a WTO qatari üléséről szóló, 2001. december 13-i ⁽⁶⁾, valamint a WTO Cancúni ötödik miniszteri konferenciájáról szóló, 2003. szeptember 25-i ⁽⁷⁾ korábbi állásfoglalásaira,
  - tekintettel „A WTO jövője: Az intézményi kihívások leküzdése az új millenniumban” című Sutherland jelentésre ⁽⁸⁾,
  - tekintettel az általános preferenciális kedvezmények rendszerét alkalmazó tanácsi rendeletre vonatkozó javaslatról szóló, 2005. március 9-i állásfoglalására ⁽⁹⁾,
  - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
  - tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság jelentésére, valamint a Regionális Fejlesztési Bizottság, a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Bizottság, az Ipari, Kutatási és Energiaügyi Bizottság és a Gazdasági és Monetáris Bizottság véleményére (A6-0051/2006),
- A. mivel a WTO-ban megtestesülő multilaterális kereskedelmi rendszer hozzájárul a nemzetközi kereskedelem fokozottabb tisztességes jellegéhez, megnövekedett biztonságához, átláthatóságához és stabilitásához, valamint a globalizáció multilaterális szabályokon és elveken keresztül történő jobb kezeléséhez, illetve a viták bírósági rendezéséhez, méghozzá úgy, hogy közben kiemelt szerep jut a fenntartható fejlődés vonatkozásainak és az emberi jogoknak;
- B. mivel a 2001. november 9–14-i dohai miniszteri konferencia a WTO minden tagját egy olyan fejlesztésről szóló tárgyalási forduló (a továbbiakban: dohai forduló) mellett kötelezte el, melynek központi célja az igazságosabb és a fejlődést jobban szolgáló, multilaterális szabályokon nyugvó kereskedelmi rendszer támogatása lenne;
- C. mivel a további hiteles piacnyitást és erősebb multilaterális szabályokat biztosító dohai forduló sikeres lezárása fontos összetevő lehetne a gazdasági növekedés, fejlődés és foglalkoztatás világszerte történő serkentésében és hatékonyan hozzájárulhatna a fejlődő országok világgazdaságba történő integrációjához;
- D. mivel az EU vezető szerepet játszott a tárgyalások során a dohai forduló kezdete óta és valamennyi tárgyalási területen hiteles és lényegi ajánlatokat nyújtott be, beleértve a mezőgazdaságot is, míg más fejlett és előrehaladott fejlettségű országok nem tanúsították ugyanezt a rugalmasságot, illetve elkötelezettségi szintet;
- E. mivel a dohai forduló sikeres lezárása, mely az áruk és szolgáltatások világkereskedelmének további kölcsönös liberalizálásához vezet, fontos része lesz az Európai Unióban a nagyobb növekedés, a foglalkoztatás és a versenyképesség elérésének, továbbá a lisszaboni stratégia célkitűzései elérésének;

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2005)0461.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2005)0182.

⁽³⁾ Dokumentum szám 04–3297, dokumentum jelzés WT/L/579).

⁽⁴⁾ Dokumentum szám 01–5859, dokumentum jelzés WT/MIN(01)/DEC/1).

⁽⁵⁾ HL C 296., 2000.10.18., 121. o.

⁽⁶⁾ HL C 177. E, 2002.7.25., 290. o.

⁽⁷⁾ HL C 77. E, 2004.3.26., 393. o.

⁽⁸⁾ A konzultációs tanács jelentése Supachai Panitchpakdi főigazgatónak, WTO, 2004. december.

⁽⁹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2005)0066.

2006. április 4., kedd

- F. mivel Hongkongban 2006. áprilisát tűzték ki annak új határidejéül, ameddig minden témában megállapodásra kell jutni, 2006. júliusát pedig a végrehajtási ütemterv tervezetének benyújtására;
- G. mivel a dohai forduló lezárására szabott 2006-os határidő betartására irányuló erőfeszítések nem csorbíthatják azt a célkitűzést, miszerint ambiciózus és kiegyenlített eredményt kell elérni, mely a dohai miniszteri nyilatkozatban lefektetett fejlődési célkitűzéseket tükrözi;
- H. mivel a 2006-os tárgyalások kudarcra a dohai forduló összeomlásának kockázatát hordozza magában, ami pedig megkérdőjelezhetné a multilaterális kereskedelmi rendszer hitelességét, és a kétoldalú és regionális kereskedelmi megállapodások irányába történő elmozduláshoz vezethetne, amelyek gyakran hangsúlyosabbá teszik a fejlett és a fejlődő világ között meglévő egyenlőtlenségeket;
- I. mivel a dohai fordulónak a tárgyalásokon szereplő valamennyi területen fejlesztésbarát eredményekhez kell vezetnie, különösen a szegényebb és sérülékenyebb fejlődő országok érdekében;
- J. mivel nagyon sokféle helyzet létezik a fejlődő országok körében, melyeknek kötelezettségeket is kell vállalniuk és különleges és megkülönböztetett bánásmódot is igényelnek fejlődési szintjüknek és általános és ágazati versenyképességüknek megfelelő mértékben, ugyanakkor a legkevésbé fejlett és sérülékeny országoknak nem kellene effajta kötelezettséget vállalniuk,
- K. mivel az EU-nak oly módon kell felelnie a mezőgazdaságban a kereskedelem liberalizálására irányuló kérésekre, mellyel biztosítja az EU mezőgazdasági ágazatának fenntarthatóságát, versenyképességét és többfunkciós jellegét;
- L. mivel megállapodás született a mezőgazdasági exporttámogatások megszüntetésének 2013-as végső időpontjáról; mivel hasonló fejlődés valósult meg a hazai támogatás és a piacrajutás területein;
- M. mivel az EU a világ messze legnagyobb importőre a fejlődő országokból származó mezőgazdasági termékek vonatkozásában;
- N. mivel a földrajzi megjelölések védelme továbbra is kulcsfontosságú az EU számára, ami nagyszámú kiváló minőségű regionális termék tekintetében élvez versenyelőnyt;
- O. mivel a nem mezőgazdasági termékek piacrajutása jelentős potenciális kereskedelmi hasznot rejt magában az EU számára, de egyben a fejlődő országok számára is, hiszen kereskedelmük jelentős része ipari termékekre terjed ki, és más fejlődő országokkal történő kereskedelmük során magas vámkorlátozásokkal kell megküzdeniük;
- P. mivel a piacrajutást jelentős, nem tarifális akadályok is gátolják;
- Q. mivel a szolgáltatás területén a tárgyalások nem hoztak kielégítő eredményeket; mivel az EU által kitűzött cél egy további liberalizáció, melynél a WTO tagok nemzeti politikai célkitűzéseinek és a közszolgáltatások szabályozásához fűződő jogainak megőrzése mellett figyelembe kell venni a fejlődő országok különleges igényeit;
- R. mivel a kereskedelmi könnyítésről, a dömpingellenes és egyéb kérdésekről szóló WTO szabályok fejlesztése valamennyi WTO tag számára előnyös lenne, a jogbiztonság növelése, a kereskedelmi ügyletek költségeinek csökkentése és a visszaélészerű vagy protekcionista használat megelőzése révén;
- S. mivel a globalizáció folyamata és a WTO által betöltött szerep gyakran félreértés tárgya, és vissza is élnek vele, szükség van egy nagyobbfokú beszámolási kötelezettségre és nagyobb átláthatóságra a WTO-ban;
1. megismétli a kereskedelmi politika iránti multilaterális megközelítéssel kapcsolatos elkötelezettségét és a WTO, mint a szabályokon alapuló nemzetközi kereskedelem szavatolója irányában fenntartott támogatását; kijelenti, hogy a multilaterális tárgyalások megghiúsulása és a bilaterális/regionális megállapodások felé történő elmozdulás a liberalizáció egyenlőtlen folyamatához és egyenetlen fejlődési folyamathoz vezetne, és ezért különösen a legkevésbé fejlett országok (LDC-k) számára lenne hátrányos;

2006. április 4., kedd

2. sajnálatosnak tartja a tárgyalások eddigi lassú menetét és a hongkongi miniszteri konferencia kimene-
telével kapcsolatos törekvések előre meghatározottan alacsony szintjét; megjegyzi, hogy az ilyenfajta ala-
acsony szintű törekvések kétségessé teszik, hogy a dohai fordulóra értékelhető eredmények szülessenek; fel-
hívja a Bizottságot, hogy készítsen alternatív cselekvési tervet arra az esetre, ha a dohai tárgyalások kudarcba
fulladnak; reméli azonban, hogy a miniszteri nyilatkozat valamennyi fontos területen előkészíti a forduló
sikeres befejezését;
3. úgy véli, hogy a közös haladás támogatása érdekében nagyobb elkötelezettségre van szükség minden
főbb szereplő részéről, beleértve az EU-t, az Egyesült Államokat és a felemelkedő gazdaságokat; felhív min-
den WTO tagot, különösen a fejlett és a vezető fejlődő országokat, hogy a sikeres végeredmény érdekében
építő jelleggel vegyenek részt valódi tárgyalásokon; külön felhívja az Európai Uniót, hogy legyen határozott
a világszerte szabadabb és tisztességesebb kereskedelmi kapcsolatok elérése érdekében az elkövetkezendő
hónapokban folytatandó kétségkívül bonyolult és nehéz tárgyalások során;
4. hangsúlyozza, hogy olyan helyzetben, amikor e forduló során már számos határidőt figyelmen kívül
hagytak, a forduló 2006. évi lezárásának célkitűzését már nem szabad elmulasztani;
5. ismét megerősíti határozott támogatását aziránt, hogy a fejlesztés kerüljön a dohai fejlesztési napirend
középpontjába, és felszólítja a fejlett és a vezető fejlődő országokat a dohai nyilatkozatban meghatározott
nagyra törő célok teljesítésére annak biztosítása érdekében, hogy ez az új forduló a fejlesztés fordulója legyen;
6. ragaszkodik ahhoz, hogy a forduló ne pusztán a mezőgazdasági kérdésekre koncentráljon, ezért vala-
mennyi kulcsfontosságú tárgyalási területet párhuzamosan kezeljenek az egységes vállalás szellemével össz-
hangban, hasonlóan magasfokú ambíciókkal és eltökéltséggel a fejlődéshez való hozzájárulás iránt;
7. üdvözli a fejlődő országok (különösen a G-90 és G-20) által elért megnövekedett szintű szervezettsé-
get és magabiztosságot;
8. hangsúlyozza, hogy a Bizottság által a WTO keretében zajló mezőgazdasági tárgyalások során tett
kötelezettségvállalások nem léphetik túl a KAP hatályos szabályozási keretét, sem a tárgyalási felhatalmazást;
9. megállapítja, hogy meg kell őrizni a Bizottság aktuális ajánlatának feltételes jellegét a dohai fejlesztési
program keretében, valamint annak lehetőségét, hogy a WTO további partnerei részéről tett kielégítő aján-
latok hiányában a Bizottság a tárgyalásokról visszavonulhasson;
10. megismétli annak szükségességét, hogy tiszteletben tartsák az EU mezőgazdaságának multifunkcioná-
lis jellegét;
11. támogatja a gazdák jogát a hagyományos vetőmagokhoz való hozzáféréshez;
12. emlékeztet arra, hogy a 2003-as KAP reform miatt az EU jelentősen csökkentette kereskedelemtorzító
belföldi támogatását, és más kereskedelmi partnerektől határozott elkötelezettséget kér ebben az irányban; a
miniszteri nyilatkozatban üdvözli a „kategóriaátcsoportosításokra” azon kötelezettségen keresztül megállapí-
tott korlátozást, hogy folytatni kell a kereskedelemtorzító belföldi támogatások általános csökkentését;
13. emlékeztet a luxemburgi megállapodásnak a KAP reformjára vonatkozó részének jelentőségére, és
hangsúlyozza a „zöld dobozba” tartozó intézkedések meghatározásának szükségességét, beleértve a rugalmas
támogatásokat is;
14. hangsúlyozza az EU által azon fontos ajánlatot, amely az exporttámogatási rendszer 2013-ig történő
megszüntetésére irányul és ragaszkodik ahhoz, hogy a többi WTO tag részéről ez a párhuzamos lépés
szükséges az exporthitelek, az állami kereskedelmi vállalatok és az élelmiszertámogatás terén; hangsúlyozza,
hogy 2013 ennek a folyamatnak a végét jelöli, és a végrehajtási időszak első szakaszában szereplő csökken-
tések jelentős hányadának előrehozatalára hív fel, támogatja a Bizottság álláspontját, amely szerint az
exporttámogatások megszüntetését értékre vonatkoztatva kellene kifejezni;
15. üdvözli a büntetések megszüntetésére szolgáló új keretrendszerrel kapcsolatos megegyezés felé történő
szilárd előrehaladást, mely megelőzni hivatott a nem szükséghelyzetre szánt élelmiszersegélyek dömpingjét,
ami az exporttámogatás egyik burkolt formája, és a „biztonsági doboz” létrehozását a vész helyzetben nyúj-
tott jóhiszemű segítség mentesítése céljából;

2006. április 4., kedd

16. független felülvizsgálatot javasol a nemzetközi kereskedelem számára nyújtott támogatási formák egészére nézve (exporthitelek, garanciarendszerek, állami vállalatok, élelmiszersegély, stb.); javasolja, hogy e felülvizsgálat célja a humanitárius szempontok – amelyeket állami felügyelet alá kell vonni – valamint a nemzetközi kereskedelem versenyszabályait torzító, eltörrendő támogatások közötti különbségtétel legyen;

17. úgy véli, hogy a piacrajutás a tárgyalásoknak és a KAP reformja megvalósításának egyik fontos tétje; ezért a vámok csökkentésének általános témakörét a WTO tagjai által a mezőgazdasági tárgyalások különböző területein vállalt áldozatok és az Európai Unió által a belső támogatások és az exportverseny terén tett erőfeszítések tükrében kell értékelni, meghagyva annak lehetőségét, hogy a behozott termékekkel kapcsolatban ugyanolyan feltételeket támasszanak, mint a belföldiekkel kapcsolatban;

18. a piacrajutás tekintetében kijelenti, hogy korlátozott fokú rugalmasság szükséges mind a vámcsökkentések formulája, mind az érzékeny termékek kijelölése révén; üdvözli a fejlődő országok kérésével megegyező megfogalmazását a különleges árukról és a rendkívüli védelmi mechanizmusról, amely az országok számára mozgásteret biztosít élelmiszerbiztonságuk és vidéki megélhetésük védelmére; ebben a tekintetben üdvözli, hogy konkrét mutatók közös csoportjának meghatározására került sor;

19. üdvözli a pamutexport-támogatásoknak a fejlett országok részéről 2006-ra történő eltörléséről szóló megállapodást, azonban hangsúlyozza, hogy ezt már egy nemrégiben zajlott WTO-jogvitát lezáró döntés is előírta, és megjegyzi, hogy ezek az Egyesült Államok által saját pamuttermelő mezőgazdasági termelőinek adott támogatásoknak csupán kis részét képezik; ezért hangsúlyozza, mennyire fontos a pozitív eredmények elérése a belföldi támogatásai csökkentése és megszüntetése terén; üdvözli az LDC-k számára vám- és kvótamentes piaci hozzáférés biztosításáról szóló megállapodást, azonban megjegyzi, hogy annak csak korlátozott hatása lesz; úgy véli, hogy ezeket az intézkedéseket ki kell egészíteni a mezőgazdasági termelők és az érintett EU-régiók ipara részére nyújtott strukturális támogató reformprogramokkal, valamint a fejlődő országok felé irányuló fejlesztéstámogatási intézkedésekkel, amelyeket a Világbank és a Nemzetközi Valutaalap, az ENSZ Fejlesztési Programja és más nemzetközi szervezetek hajtanak végre;

20. kéri a Bizottságot, hogy az LDC-ekkel folytatandó mezőgazdasági tárgyalások során vezessen be egy „fejlesztési dobozt”, hogy ezek az országok meg tudják oldani az élelmiszerbiztonság és a vidéki foglalkoztatás kérdését, mely a szegénység felszámolásának lényeges pontja;

21. megállapítja, hogy az Európai Uniónak erősítenie kell kapcsolatait azokkal az országokkal, amelyeknek hasonló elképzelésük van a mezőgazdaságról, nevezetesen a G10 tagjaival és az AKCS-országokkal; úgy véli ezért, hogy a közösségi piacnak az új kötelezettségvállalásokból következő megnyitását elsősorban az LDC-k és az AKCS-országok számára kell biztosítani; emlékeztet, hogy számolni kell a preferencia-árrések ebből eredő csökkenéséhez kapcsolódó problémákkal;

22. úgy ítéli meg, hogy a fejlődő országoknak vagy az LDC-knek megadott valamennyi engedményre a származási szabályok szigorú tiszteletben tartásának, továbbá a háromoldalú kereskedelmi gyakorlatok megakadályozására vonatkozó mechanizmusnak kell vonatkoznia;

23. sajnálattal tölti el, hogy nem figyelhető meg fejlődés a borok és szeszes italok nyilvántartásának létrehozása, valamint a földrajzi jelzések védelmének egyéb termékekre történő kiterjesztése kapcsán; emlékeztet arra, hogy ezek az elemek alapvető fontosságúak a tárgyalások kiegyenlített eredményéhez;

24. a nem mezőgazdasági termékek piacrajutásáról szóló tárgyalásokon bátor eredményekre hív föl, amelyek igazi új piacrajutási lehetőségeket biztosítanak, többek között a dél-dél közötti kereskedelemben az alkalmazott vámok lényeges csökkentése révén a sérülékeny fejlődő országok által igényelt különleges és eltérő bánásmód megfelelő figyelembevételével; ragaszkodik hozzá, hogy a mezőgazdasági termékek és a nem mezőgazdasági termékek piacrajutásának célkitűzési szintjei közötti, miniszteri nyilatkozatban megállapított kapcsolat az alkalmazott vámokra vonatkozóan csökkentést jelentsen; felhívja az előrehaladott fejlődő országokat, hogy vegyék ki részüket a felelősségből, miközben kijelenti, hogy az eredménynek tükröznie kell azt a megállapodás szerinti elvet, amely a teljesnél kisebb kölcsönösségen alapul;

25. üdvözli azt a megállapodást, amely a vámcsökkentések esetében svájci formula használatát vezeti be; hangsúlyozza azonban, hogy egy ilyen formula harmonizáló hatása nem csökkenthető a többszörös együtt-hatók definíciójával; előnyben részesíti az ágazati kezdeményezések megvalósítását az EU szempontjából export érdekeltséggel bíró ágazatokban;

2006. április 4., kedd

26. elismeri, hogy sok még a teendő a szabályok létrehozása és a tárgyalások lezárása terén; hangsúlyozza, hogy mostantól 2006. április 30-ig nehéz döntéseket is kell hozni a tarifacsökkentések szabályairól, mind a mennyiségről, mind pedig az együtthatók szintjéről;
27. megjegyzi, hogy stratégiai fontosságú, hogy valamennyi kereskedelmi partner is megszüntesse indokolatlan nem tarifális jellegű korlátait, mivel azok gátolják a piaci hozzáférést és a tarifacsökkentés esetleges előnyei ellenében hathatnak, de ugyanakkor megőrizze a nem-kereskedelmi érdekeltségek védelmére szükséges politikai mozgásteret; felhív a nemzetközi szabványosítás és kölcsönös elismerés támogatására tett nagyobb erőfeszítésekre; sajnálattal veszi tudomásul, hogy Hongkongban ebben az ügyben nem történt előrelépés;
28. aggasztónak találja, hogy a szolgáltatások területén zajló tárgyalások késedelmet szenvednek, és a tárgyalások kétoldalú és többoldalú szinten történő fokozására szólít fel, különös tekintettel a gyenge és sérülékeny gazdaságok érdekeire és anélkül, hogy azok helyzetét gyengítené azzal, hogy további szolgáltató ágazat liberalizálására kényszeríti őket; megjegyzi, hogy a WTO megváltoztatja a GATS tárgyalási módszer szerkezetét; ragaszkodik az időben elvégzett hatásvizsgálat szükségességéhez; üdvözli a tényt, hogy a többoldalú kérelmek benyújtásának 2006 februári határidejét sikerült betartani, és ezt pozitív jelként értékeli a tárgyalások további menetére nézve; megismétli, hogy a liberalizációból ki kell zárni az alapvető állami szolgáltatásokat, mint amilyen az egészségügyi, oktatási és audiovizuális szolgáltatás;
29. aggodalmát fejezi ki azon tény miatt, hogy a szolgáltatásokról szóló tárgyalások sikeres lezárása érdekében megállapított időközi határidők nem állnak összhangban a mezőgazdaság és a nem mezőgazdasági termékek piacrajutása területén a részletes szabályok összeállítására és a tervezett ütemtervek benyújtására megszabott határidőkkel, és az ilyen eltérő ütemezés valamennyi fontos területen nehezítheti a kiegyensúlyozott végkimenetel elérését;
30. ragaszkodik ahhoz, hogy az EU továbbra is hangsúlyozza a WTO-ban a szolgáltatások liberalizációját és a piacnyitást, különösen a pénzügyi, idegenforgalmi és elosztási ágazatban, amelyek fontos ágazatok az európai gazdaság számára;
31. hangsúlyozza az elért fejlődést a kereskedelem, adósságok és pénzügy közötti kapcsolat vizsgálata tekintetében, és felszólítja a Bizottságot, hogy a WTO keretében a kereskedelmi partnerei felé megfogalmazott több- és kétoldalú kérései a pénzügyi szolgáltatásokra vonatkozóan új és fejlesztett GATS kötelezettségvállalásokat is tartalmazzanak annak érdekében, hogy a kereskedelmi liberalizáció, különösen a pénzügyi szolgáltatások tekintetében kölcsönösen előnyös legyen az érintett felek számára;
32. megjegyzi, hogy a WTO minden tagja egyetértett azzal, hogy az új jogszabályok tervezetéhez megkeresik a kereskedelmet legkevésbé torzító megoldásokat, és hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az Európai Unió e vonatkozásban élen járjon;
33. megismétli, hogy a tárgyalások eredményes lezárásának valamennyi tárgyalási területen a konkrét fejlesztési előnyök irányában tett kötelezettségvállalást kell eredményezniük, nevezetesen az LDC-k érdekében, és hozzá kell járulniuk a 2015-ös Millenniumi Fejlesztési Célok megvalósításához is, a szegénység felszámolása, a globalizációból származó előnyök igazságosabb elosztása, a fejlődő országok számára jobb piaci hozzáférés biztosítása és a fejlődő országok gazdasági változatossága érdekében, anélkül, hogy ezekben az országokban a legsérülékenyebb gazdasági ágazatokat gyengítenék;
34. üdvözli a Hongkongban elfogadott fejlesztési csomagot, mely ugyan a vártnál kevésbé nagyratörő; mindazonáltal sajnálja, hogy az LDC-k termékei számára a piachoz biztosított vám- és kvótamentes hozzáférés kizárja a szegény országok számára kulcsfontosságú árufajták 3 %-át, ezáltal lényegesen csökkenti az LDC-k kedvezményeit; felszólít valamennyi fejlett és előrehaladott fejlődő országot, hogy kövesse az EU „mindent csak ne fegyvereket” kezdeményezésének modelljét azáltal, hogy garantálja az LDC-k számára a 100 %-ban vám- és kvótamentes piacrajutást; felhívja az EU-t és az LDC-ket, hogy közösen törekedjenek az LDC-k 100 %-osan vám- és kvótamentes piacra jutásának megvalósítására a fejlett országokban és a fejlettebb fejlődő országokban;
35. sajnálattal veszi tudomásul a preferencialeépítés fontos ügyében elért lassú haladást; úgy véli, hogy a kereskedelmi preferenciák leépítésének, valamint az árucikkek áresésének problémáját egyaránt meg kell említeni ebben a fordulóban; felszólítja a Bizottságot, hogy a jelenlegi EU/AKCS szabályozási rendszer lebontása után, mind kétoldalú, mind többoldalú szinten támogatólag működjön közre lehetséges új megoldások megtalálásában és javaslatok tételében az árucikkek ára megszüllődésének tekintetében;

2006. április 4., kedd

36. úgy véli, hogy a különleges és differenciált elbánásnak a WTO megállapodások szerves részét kell képeznie; úgy véli továbbá, hogy a dél-dél piac további fokozatos megnyitása, különösen a regionális kereskedelem és az erősebb multilaterális szabályok melletti elkötelezettség hasznosnak bizonyulhat a gazdasági fejlődés és a fejlődő országok globális gazdaságba történő integrációja számára;

37. hangsúlyozza a megfelelő műszaki segítségnyújtás fontosságát, amely segíti a fejlődő országokat abban, hogy megfogalmazzák kereskedelmi érdekeiket, eredményesen vegyenek részt tárgyalásokon, új kötelezettségeket teljesítsenek, alkalmazkodjanak a reformokhoz és eredményesen végrehajtsák a WTO szabályokat; annak szükségességét is hangsúlyozza, hogy a gyenge és sérülékeny gazdaságokat ösztönözze arra, hogy a kereskedelmet nemzeti fejlesztési politikái, illetve a szegénység csökkentésének stratégiái közé építse, anélkül, hogy az más fejlesztési célokat veszélyeztetne; támogatja a „kereskedelmi támogatás” olyan fejlődő országokra történő kiterjesztését, melyeknek támogatásra van szükségük a piaci hozzáférés és a kereskedelmi szabályok javításából nyert előnyök élvezését biztosító kapacitás kifejlesztéséhez, mely támogatás célja, hogy erősítse ezek kereskedelmi és export kapacitását, diverzifikálja termelési bázisait és amennyiben szükséges, vámforrásait egyéb pénzügyi forrásokkal helyettesítse;

38. felszólítja az Európai Uniót, hogy biztosítsa a Hongkongban bejelentett kiegészítő kereskedelmi segítség új forrásokból történő finanszírozását a pénzügyi terv kiegészítésével, és ne csoportosítsa át a más fejlesztési kezdeményezések, így például a Milleniumi Fejlesztési Célok számára korábban előirányzott forrásokat; egyidejűleg azt kéri, hogy hangolja jobban össze a különböző adományozók tevékenységét;

39. üdvözlí a WTO Főtanácsának 2005. december 6-i, a TRIPS-egyezményt módosító határozatát, amelynek célja a fejlődő országok gyógyszerhez jutásának javítása;

40. üdvözlí a kereskedelem könnyítéséről folytatott tárgyalások során eddig megvalósított eredményeket; felhív a nagyobb jogbiztonság, különösen a kereskedelem védelmi intézkedései és a hamisítással kapcsolatos szabályok területén a kereskedelmi eljárások egyszerűsítése és modernizálása iránti multilaterális kötelezettségvállalások létrehozására, és hangsúlyozza e területen a kitűzött műszaki segítség különös fontosságát;

41. felhív a TRIPS-egyezmény WTO végrehajtási mechanizmusainak erősítésére, amelyek nélkülözhetetlenek a hamisított áruk értékesítése és az EU szabadalmi jogainak megsértése elleni küzdelemhez; kijelenti, hogy Európa szellemi tulajdonának védelme, beleértve a földrajzi árujelzéseket is, az egyik legfontosabb kérdés, amellyel a WTO-ban foglalkozni kell; ezzel összefüggésben üdvözlí azt a tényt, hogy az Európai Bizottság 2006. április 1-től szabadalmi biztost állomásoztat Pekingben; hangsúlyozza, hogy a hamisított termékek internalizálása ellentmondásos hatással van az adóbevételekre a fejlett országokban, elősegíti a nemzetközi bűnözés finanszírozását, és minden országban csökkenti a feltalálói és újítói tevékenység ösztönzőit, ennél fogva kockázatot jelent az EU iparainak nagyberuházásaira a csúcstechnológiai termékek és szolgáltatások területén;

42. felszólítja a Bizottságot, hogy a kereskedelmi partnereivel folytatott tárgyalásokon egyértelműsítse, hogy az EU helyteleníti a WTO szabályok rendszeres megsértését, különös tekintettel a szellemi tulajdonra, a termékbitorlásra és a nem tarifális kereskedelmi akadályokra;

43. szigorúbb büntetésekre hív fel a dömpingellenes és más olyan szabályok vonatkozásában, amelyek a kereskedelem védelmi eszközeinek visszaélészerű alkalmazását hivatottak megelőzni, miközben védik ezen eszközök jogos használatát és hatékonyságát;

44. ragaszkodik ahhoz, hogy a dömping minden formája tiltott legyen, és azt az átlagos teljes előállítási költség alatti áron eszközölt exportként határozzák meg, mindenfajta közvetlen és közvetett támogatás, valamint kereszttámogatás figyelembe vételével;

45. megjegyzi, hogy a kereskedelmi és környezetvédelmi politikák és jogi rendszerek jobb összehangoltságára és fokozott támogatására van szükség; előrelépést kér a környezeti javak kereskedelmének területén, és egyértelműbb szabályokat a WTO szabályai és a Multilaterális Környezetvédelmi Megállapodások közti kapcsolatáról;

46. hangsúlyozza a kereskedelemmel nem kapcsolatos társadalmi, környezeti és kulturális kérdések figyelembe vételének fontosságát a dohai fordulóban;

2006. április 4., kedd

47. felhívja a Bizottságot, hogy a soron következő tárgyalásokon alaposan vizsgálja meg a nem kereskedelmi jellegű aggályokat (állatjólét és környezetvédelem) a mezőgazdaság területén;
48. hangsúlyozza, hogy az európai gazdákat súlyos versenytorzulások érik mindaddig, amíg az import-termékekre nem a hazai termékekkel azonos normák vonatkoznak;
49. szem előtt tartva a kereskedelmi kapcsolatok társadalmi vonatkozásának növekvő fontosságát sajnálattal veszi tudomásul, hogy a WTO és az ILO kapcsolatainak megerősítése megint nem jutott kifejezésre a miniszteri nyilatkozatban; erősen hisz a szabványok által a modern kereskedelmi rendszerben játszott fontos szerepben; megismétli azt a régi keletű ígéretét, hogy az ILO megfigyelői státuszt kap a WTO ülésein, és nyomatékosan támogatja ebben a témában egy közös ILO-WTO állandó fórum létrehozását;
50. megismétli a WTO mélyreható reformjára és a globális irányítás általános keretrendszerébe való jobb beilleszkedésére irányuló felhívását; jobb összehangolást és egységességet kíván a kereskedelem és a fejlesztés terén tevékenykedő nemzetközi intézmények között, beleértve a humánfejlesztésért, egészségügyért és a környezetért felelős ENSZ-alapú szervezeteket is, és felszólítja a WTO minden tagját, hogy adjanak számukra egyértelmű megbízást a megerősített együttműködésre;
51. támogatja a vitarendezési mechanizmus javításáról folyó tárgyalásokat a fokozott hatékonyság és átláthatóság irányában, többek között a vizsgálóbizottságok összetételével kapcsolatos szabályok és eljárások javítása érdekében, a „sorrendiség” hangsúlyozásával, a kompenzációs rendszerek ösztönzésével, a harmadik felek jogainak bővítésével, a visszautasítás jogának a fellelviteli testület részére történő megadásával és a fejlődő országok hozzáféréseinek megkönnyítésével, illetve támogatja, hogy döntéseiben vegye figyelembe a környezetvédelmi, szociális és emberi jogi jogszabályokat;
52. megállapítja, hogy a WTO-n belül továbbra is fontos tárgyalási téma a beruházások, a verseny valamint a közbeszerzés átláthatósága;
53. azt javasolja az EU-s WTO tárgyalóknak, hogy kezdjék kialakítani az energiára vonatkozó EU-s álláspontot, amely az energiaágazat terén nagyobb ellátási biztonságot és határozottabb piaci erőket vezetne be, és kiterjedne az energia ipari alkalmazásaira, a fejlődő országokban történő beruházások elősegítésére, valamint a több EU-s ipar túlélését is fenyegető kettős árazás és egyéb exportkorlátozások vagy adók felszámolására;
54. emlékeztet arra, hogy a KKV-k az EU és a fejlődő országok gazdaságának gerincét képezik, de a globális kereskedelmi rendszerben való részvételükhöz szükséges a magántulajdonjogok egyértelműsítése, a monopolizálódás korlátainak megszüntetése, valamint a KKV-kat a kutatásba és innovációba való beruházásra ösztönző hatékony jogérvényesítés; azt javasolja, hogy az EU kereskedelem- és beruházáspolitikájában a nemzetközi kereskedelem és beruházás KKV-kat fenyegető kockázatainak csökkentésére összpontosítson azáltal, hogy a vám- és a nem tarifális akadályok, valamint az európai kereskedelmi tevékenységeket (beruházás, cégalapítás, kereskedési jog) visszaszorító korlátozások felszámolásával, és a nem tarifális akadályok hatásosabb WTO-s kezelését biztosító közvetítői mechanizmusok gyors és határozott életbe léptetésével jelentősen megnöveli a piaci hozzáférést a feltörekvő országokban;
55. javasolja, hogy fektessenek hangsúlyt egy gazdasági és szociális tanulmányra, a nemzetközi kereskedelmi megállapodásokból eredő fejlődés gazdasági és szociális hatásainak mennyiségi és minőségi mérése céljából; megítélése szerint ez a döntéshozatalhoz nyújtott támogatás nélkülözhetetlen mind a tárgyalás segítésére, mind pedig a megállapodásokból eredő gazdasági mutációk megelőzésére, melyek érinthetik a tagállamokat és az adott gazdasági ágazatokat;
56. hangsúlyozza a közvélemény és a politikai támogatás ösztönzésének fontosságát a WTO multilaterális kereskedelmi rendszere kapcsán; megjegyzi, hogy a vállalatoknak jogos érdekük fűződik az üzletvitelüket befolyásoló politikai intézkedések alakításában való részvételhez, és hogy a különböző csoportok, beleértve a civil szervezeteket is, kulcsfontosságúak a WTO működése szempontjából; mindazonáltal hangsúlyozza, hogy a vállalatok és a civil szervezetek prioritásai aránytalanul befolyásolják a WTO politikai napirendjét, és a végleges dokumentumokban nagyobb szerepet játszhattak, mint a demokratikusan megválasztott képviselők; sürgeti a Bizottságot, hogy gondosan vizsgálja meg a vállalatok és civil szervezetek által a tárgyalások folyamatában betöltött szerepet; nagyobb átláthatóságot, és a vállalatok és civil szervezetek előjogainak csökkentését követeli; hangsúlyozza, hogy szükség van a közvélemény jobb tájékoztatására és a civil társadalommal folytatott szélesebb körű konzultációra; megismétli e tekintetben azt a fontos hozzájárulást, amellyel a parlamenti dimenzió léphet föl a WTO demokratikus felelősségre vonhatóságának erősítése és a polgárok iránt mutatott nyíltság eszközeként;

2006. április 4., kedd

57. hangsúlyozza, hogy intézményi reformokra van szükség a WTO működésének javítása érdekében, többek között a 2004-es Sutherland-jelentésben szereplő ajánlások alapján;
58. hangsúlyozza a WTO-ról szóló parlamenti értekezlet munkájának fontosságát a WTO demokratikus dimenziójának erősítésében; mindazonáltal megjegyzi, hogy a WTO tárgyalófelei nem vették figyelembe az értekezlet zárónyilatkozatait; megjegyzi, hogy az EU tárgyalópartnerei erőfeszítéseket tettek a WTO-ról szóló parlamenti értekezlet megszólítására, de sajnálattal tölti el, hogy a WTO többi tárgyalópartnere nem mutatott érdeklődést;
59. kijelenti, hogy kész arra, hogy pozitívan járuljon hozzá a tárgyalási folyamathoz azokon a különböző kapcsolatokon keresztül, amelyekkel a tagok azon országokból származó kollégáikkal tartanak fenn, amelyekkel az EU érdekei egybeesnek;
60. üdvözli a Hongkongban jelen lévő három fő európai intézmény közötti erős egység szellemiségét és hangsúlyozza a tárgyalások ezen döntő hónapjaiban a köztük való szoros együttműködés fenntartásának előnyét; felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy továbbra is megfelelő mértékben vonják be és teljes mértékben tájékoztassák a Parlamentet az EU Hongkongot követő stratégiájáról, valamint a tárgyalások menetéről, beleértve a következő általános tanácsi ülést Genfben;
61. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy az Európai Parlament a hivatalos miniszteri konferenciák mellett minden olyan WTO-ülésen képviseltesse magát, amelyen fontos előrelépés történik a tárgyalások menetében, és amelyen miniszterek vesznek részt; ezért kéri, hogy az európai parlamenti képviselők kis delegációja érdemben kapcsolódjon bele a hongkongi nyilatkozatban megállapított 2006. április 30-i és július 31-i határidők betartása érdekében Genfben megrendezendő ülésekbe; felkéri a Tanácsot, hogy az európai parlamenti képviselők ilyen delegációját hívja meg megfigyelőként a 133-as Bizottság Genfben, április végén megrendezendő üléseinek legalább egyikére; felhívja a Bizottságot, hogy támogassa ezt a kezdeményezést, és biztosítsa, hogy az európai parlamenti képviselők genfi tartózkodásuk alatt megfelelő tájékoztatást kapjanak a tárgyalások előrehaladásáról;
62. ismét kiemeli a WTO parlamenti dimenziójának abbéli fontosságát, hogy a WTO-tárgyalások során javítsák a demokratikus legitimitást és átláthatóságot, mivel a parlamenti képviselők fontos kapcsot képezhetnek a polgárokkal, különösen az információs forrás szerepének és beérkezett kérdésekre adott válaszok tekintetében; üdvözli a WTO parlamenti konferencia hongkongi ülészakának eredményeit; felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy támogassanak a dohai forduló végleges dokumentumában egy olyan hivatkozást, amely hangsúlyozza a jogalkotóknak a kereskedelmi politika kialakításában játszott szerepét;
63. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak, valamint a tagállamok parlamentjeinek, a csatlakozó országoknak, a tagjelölt országoknak, a WTO főigazgatójának és az IPU elnökének.

P6_TA(2006)0124

Átfogó gazdaságpolitikai iránymutatás

Az Európai Parlament állásfoglalása az európai gazdaság helyzetéről: előkészítő jelentés a 2006-ra vonatkozó átfogó gazdaságpolitikai iránymutatásokról (2006/2047(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság növekedésről és foglalkoztatásról szóló integrált iránymutatásaira (2005–2008) (COM(2005)0141) (a továbbiakban: integrált iránymutatások),
- tekintettel az EK-szerződés 99. cikkének (2) bekezdésére,
- tekintettel a Bizottság gazdaságpolitikai bizottságának „Az EGB 2005-ös előrejelzései a EU-25 tagállamainak (2004–2050 közötti) a népesség életkorával kapcsolatos kiadásokról, az alapul vett feltételezésekről és az előrejelzés módszertanáról” szóló 4/2005 sz. különjelentésére,